

ва всекидневен проблем за местните. Така „те“ („пришълците“) се превръщат във физически въплъщения на негативните конотации на типизацията „циганин“. Тъкмо така обаче се стига до наслагване на изтласкващи стратегии. Идентификацията на местните от „нашето каре“ като роми или „цигани“ предизвиква проблем за самите тях, защото това означава приемане на негативни качества, които те са изтласкали към не-„местните“ в „отвъд линията“, но, от друга, страна типизацията „цигани“ им се приписва от българите от квартала и живеещите в града. Идването на „пришълците“ и изтласкването им от местните като „цигани“ бумерангово се връща към „местните“, измества отношението между не-роми и роми на микро-ниво в квартала, но именно това предизвиква противоречието, драмата или проблема за местните. Например децата от 94-то училище не се възприемат като цигани или роми (уч. 14). Тези определения за тях са обида. Дори назоваването на квартала като „ромски“ или „цигански“ е проблем за жителите му: „Ми тука, като кажат само ма „Христо Ботев“. Леле циганската махала“(мл. 4, ХБ, м.). Тоест местните протестираат, че им се случва това, което самите те са „случили“ на пришълците – биват интерпретативно и пространствено изтласкани в една стратегически асиметрична местоименна опозиция, поставена обаче в контекста на напастеното отношение не-роми – роми извън квартала.

Отношенията между „ние“ и „те“ като основна опозиция, чрез която всяка група различна от нашата („те“) се възприема като оградена от своето различие, води до разслояването на квартала на различни зони. Отношението в квартала между местни и не-местни (отвъд линията) до някаква степен напомня на отношенията между българи и роми. А то е също и символно, и физически отложено в пространството. Както ромските квартали се появяват в периферията на града, така и не-местните биват изтласквани в периферията на квартала.

Една от целите на анализа е да сравни различните типизации, чрез които „пришълците“ в „Христо Ботев“ се мислят от местните и чрез които „циганите“ се мислят от българите. За целта ще използвам интервютата, проведени в рамките на изследването както с учителите от кварталното училище, което се посещава почти изцяло от ромски деца (както твърдят